

skrive 2 gratis Attester til enhver, der finder paa at ansøge om Invalidere — om een dog ikke er tilstrækkelig. Jeg har selv følgesl sendt 2 omgaaende, men indvendig protesterer jeg. — Var der saa endda altid Porto vedlagt. Landsbypræst.

2. Eftertryk

PRÆSTEFORENINGENS BLAD

Nr. 31.

2. August 1935.

25. Aarg.

... jeg. Orientliggør Navnene paa alle de ukvalificerede Ansøgere til 1. Kl. Embeder (og Embeder i København), de der derved søger at forringe vore Midler ved at trække disse Embeder ned i en lavere Lønklasse end Loven bestemte. En saadan Kur vil nok afholde Kolleger fra at optræde ukollegialt, saa længe vi har denne Lønningslov.

Nej, saadan en »sort Liste« vil vort Blad ikke stille op. De Hens stillinger, der er fremkommet, maa være nok til at kalde paa Kollegialiteten i denne Sag.

V. R.

P. N.

LITTERATUR

Bekendelseslitteratur: H. Schlier: Das Schifflein der Kirche; H. Asmussen: Barmen!; K. Barth: Das Evangelium in der Gegenwart (Theol. Existenz H. 23—25); Bekenntnis Predigten, H. 3; Evangelische Theologie, H. 4; Chr. Kaiser, München.

Barth har efter en halv Menneskealders Virke forladt Tyskland, tvunget ud af den nazistiske Stat. Hans nye Virkeomraade kommer til at ligge i hans Hjemland Svejts, en vel nok saa naturlig Jordbund for hans Tanker. Det her foreliggende Hæfte af ham indeholder Afskedsord til hans Studenter ved Rhinen. Han gaar som den skuffede Mand, der saa smaat havde tænkt paa at danne teologisk Skole og siden at faa sin Grav ved den tyske Rhin; men han gaar samtidig som den ydmyge Mand, hvis Bedrøvelse er efter Guds Sind. »Der kunde her tales om en Serie Fejltagelser«, siger han, »som har vist sig netop i Bekendelseskirkens Historie. Vi har mange og tunge Skuffelser bag os og staar endnu midt i dem. Det er stadig kommet anderledes, end vi haabede . . . Vi var og vi er ogsaa i disse Aar alle med hinanden stadig endnu de samme med vore gode og daarlige Egenskaber, og Hoffærdigheden i den hellige Skriffs Opfattelse bor i os. Men Gud staar de hoffærdige imod . . . Det, der nu er fornødent i Tyskland, er ikke Agitation og Profeti, men den enkle Holden sig til hans Ord«, hvorfor Barth da ogsaa anbefaler sine Lærlinge mere end hidtil at lægge sig efter Eksegese.

Den paa den Vis ydmygede Kirkefører — ikke af Mennesker, det regner han ikke, men af Gud — vil gennem den Skæbne, som nu er overgaaet ham, muligvis faa endnu større Betydning i den Fremtid, der kommer. Lidt af denne hans Fremtids Linie synes at skimte frem i det Foredrag »Evangeliet i Nutiden«, som han i Sommer har holdt

156

Luther er affattet med Anerkendelse og afviger meget fra tidligere katolske Vrængbilleder. Den slutter saaledes: »Für die kath. Kirche bedeutete L.'s Werk eine schwere Schädigung. Sie kann darin nicht die damals notwendig gewordenen Reform sehen, auch L. selbst nicht als Reformator bezeichnen. Aber sein Auftreten gab doch den drängenden Anlass zu der längst notwendigen Reform«. Om Island er der en Artikel paa 2 Spalter. Bortset fra skarpe Ord om Reformationens Indførelse er den objektiv og korrekt. Naturligvis skildres den katolske Kirkes Udvikling i nyeste Tid. Katolikernes Tal 1932 angives til 183 Islændere og 35 Udlændinge. En udførlig Litteraturliste er vedføjet, og bl. a. Jón Helgasons Kirkehistorie II er opført.

Og saa det jødiske Leksikon! Det hedder »Encyclopædia Judaica« med Undertitel »Das Judentum in Geschichte und Gegenwart«, redigeres af Jacob Klatzkin og tæller et stort Antal jødiske Lærde blandt sine Medarbejdere. Det er skrevet paa Tysk og udgives paa Forlaget Eschkol i Berlin. Der hviler en tragisk Skæbne over dette Leksikon. Det startede 1928 paa et Tidspunkt, da Jøderne sad fast og mægtigt i Tyskland. Encyclopædien skulde været det første fuldstændige, videnskabeligt underbyggede, objektivt korrekte Værk om Israel gennem Tiderne. Dets Stormænd, dets Historie, dets »Geografi« (Bosættelse og Oplevelser rundt om i Verden), dets Litteratur osv. skulde her behandles og skildres indgaaende. Intet blev sparet i Udstyr. Det er et af de skønneste Værker, man kan tage i Haanden. Typografi, Papir og frem for alt Billeder er mangeløse. Billederne fortjener særlig Omtale. Adskillige er kolorerede i de fineste Farver, og alle er skarpe og klare, men særligt maa fremhæves, at det gennemgaaende er et helt nyt Billedmateriale, som er skaffet frem, sikkert under stort Arbejde og med megen Bekostning. Men netop som dette Æresminde var ved at rejse sig, fremstod i Tyskland det tredje Rige med sit ariske Program. Og saa meget andet det jødisk faldt ogsaa dette Værk til Jorden. Længe hørte vi intet om det. Men nu fornylig kom der et nyt Bind, og det ser ud, som om Jøderne vil sætte alt ind paa at føre Encyclopædien igennem — trods alt! Man kan ikke lade være at tænke paa, at der er noget symbolsk ved denne Encyclopædis Historie, noget, der illustrerer Jødernes egen Historie. Netop som de er ved at udfolde deres egen Kraft, slaas de ned, men — alligevel ser vi dem paany, en Rest rejser sig, Jødefolket kan ikke dø! Leksikonnet er naaet til Kimchi, og det vil blive en uvurderlig Kilde til Oplysning om Israel. Religiøst staar Forfatterne gennemgaaende objektivt refererende, men man mærker lejlighedsvis en vis Rationaliseringstendens. Med særlig Interesse læser vi den store Artikel »Jesus von Nazareth«. Den refererer Kendsgerningerne, men fortolker rationalistisk. Opstandelsen kaldes en »Legende« og Aabenbarelsen efter Døden »Visioner«. Imidlertid er Besømmelsen af Jesus og hans Forhold til Jødedommen overordentlig interessant.

Jeg slutter. Sagkyndige vil med fuld Ret kunne undres over, at jeg ikke har taget den og den Bog med. Jeg er ganske klar over, at det kun er et Udvalg af Bøger, som her præsenteres, og at Udvalget er vilkaarligt. Men jeg tror alligevel, islandske Læsere gennem dette Rundskue kan faa Indblik i, hvem der for Tiden er Førere i Teologiens Verden, og hvad det er for Værker, der i særlig Grad har vakt Opmærksomhed. Det skulde glæde mig at erfare, om jeg har været nogen til Hjælp med disse Fingerpeg.

② EMBEDET OG DETS ADMINISTRATION ②

Spørgsmaal. Undertegnede tillader sig ud fra medfølgende Anmodning om Attest at spørge, om man virkelig er pligtig til nu at